



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

I. De Incarnatione & vitâ Domini Jesu: ex D. Joanne Thaulero & D. Joanne
Rusbrochio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

HLUDOWICI BLOSII
 MARGARITI
 SPIRITUALIS
 PARS PRIMA,
 SIVE
 DE INCARNATIONE ET VITA
 DOMINI JESU.
 EX D. JOANNE THAUERO.

Summarium vite Christi.

1. Dignatio amoris Divini, cum nos maxime offendissemus Deum.
2. Incarnatio quomodo facta.
3. Nativitas Christi, humilitatis speculum.
4. Circumcisio Christi.
5. Persecutio contra ipsum adhuc infantem exorta.
6. Pueritia Christi.
7. Obedientia erga parentes.
8. Adolescentia humiliter transacta.
9. Monachia cum diabolo in deserto.
10. Prædicatio Evangelii miraculis confirmata.
11. Vita Christi exemplar vite nostræ rectè componenda.
12. Exhortatio ad vitam Christi sedulo cogitandam.
13. Ectissima est ad contemplationem, perfectionem, & felicitatem via.

1.
 Deus nos
 amavit,
 cum ad-
 huc ipsi
 offende-
 rimus.
 Ephes. 2
 Genes. 6

CUM omnes essemus dā-
 nationis & iræ filii, ini-
 mici Dei, contaminati
 maculâ peccati origina-
 lis, violatores imaginis Dei, &
 destructores templi ejus; tum ipse
 memor fuit misericordiæ suæ,
 tactus intrinsecus dolore cordis,

& motus compassione super mi-
 feriâ populi sui. Et licet verus es-
 set Dei Filius, lucem habitans in-
 accessibilem, sustentans omnia
 divinâ virtute suâ, cunctaq; mo-
 derans ac regens divinâ sapientiâ
 suâ, in cujus nomine omne genu
 flectitur; minimè tamen dedigna-
 tus est sublimem potentiam suam
 ad hunc usque tenebrosam sæculi
 carcerem inclinare, & particeps
 fieri infirmitatis & miseræ no-
 stræ, mortaliq; indui sacco no-
 stro, quo vitia nostra ablueret, &
 aboleret, naturamq; nostram
 suæ pristinæ restitueret innocen-
 tiæ, captivitatem solveret, & rui-
 nam nostram ad perennem repa-
 raret gloriam.

Non Angelum aliquem misit
 ad exequendū opus redemptio-
 nis nostræ; sed ipsemet venit ex
 jussu & voluntate Patris sui: non
 quidem
 2.
 Quâ ra-
 tione per-
 actum
 fuerit in-
 carnati-
 onis my-
 sterium.

MARGARITUM SPIRITUALE.

DE IN-
CARNAT
ET VITA
CHRISTI

quidem locum mutans, sed suam nobis præsentiam exhibens per assumptam humanitatem. Enimvero ex sinu Patris delapsus est in purissimum, virgineum, integerrimumque corpus pudicissimæ dulcissimæque Virginis Mariæ: in cuius sacratissimo utero sola virtus Spiritus sancti concipi ac nasci eum fecit in humanâ naturâ: ita tamen, ut hæc nativitas majestati ejus divinæ nihil detraxerit, nec Virginis beatissimâ minuerit integritatem. O admirabile & incomprehensibile commercium! Dominus gloriæ pro humanâ infirmitate nostrâ suam dedit celsissimam Divinitatem. Conditor creaturarum non dedignatus est formam servi induere. Et non servi tantum formam assumpsit, sed instar abjectissimi vermiculi humiliatus & pro nihilo habitus est. Non satis erat illi esse Dominum, creatorem & protectorem nostrum; sed & redemptor, consodalis, frater, caro & sanguis noster fieri voluit.

De
Nativitate
Christi, in
pauper-
tate &
humili-
tate.

Adeò pauper effectus est, nostræque miseræ adeò gustavit amaritudinem, ut ipso nativitatis suæ tempore non tantillum haberet rei hereditariæ, ubi tenera & infantilia membra sua reponi & hospitio recipi potuissent, cum sit cæli terræque Dominus: sed in alieno stabulo natus est, & tenerissima membra sua in præsepi rigido vilibusque panniculis collocari permisit. Et hunc ipsum indignum locum benedicta & ve-

rè piissima Mater ejus à bestiis irrationalibus mutuata est. O bone Jesu! cujus cor non emollitur, non accendatur ad amorem, non ad devotionem excitetur, non moveatur ad compassionem, quando maximam inopiam, admirabilem humilitatem, & ferventissimum erga nos amorem tuum attendimus? O quàm citò cœpisti! Quare verò, ô dulcis Jesu, tam inops & abjectus fieri voluisti? Cerrè, ut beatam nos doceres humilitatem, sanctamque nobis commendaras paupertatem. Ided namque & humanam assumpsisti naturam nostram, ut nos faceres participes Divinitatis tuæ: factus es filius hominis, ut nos filii Dei efficeremur: fieremus, inquam, per adoptionem & gratiam, quod tu ab omni æternitate fuisti per naturam. Natus es in stabulo, & in præsepi positus es, ut pabulum esses humilium jumentorum. Nunc igitur, ô homo, adora in stabulo jacentem, honora sanctum illud præsepe, & tamquam humile jumentum vescere pabulo illo cælesti, vescere pane Angelorum. O Rex gloriæ! quæ te vicit charitas, ut pro me peccatore vilissimo tam humilis fieres, & in stabulo sordido inter bruta animalia collocareris, qui ab Angelis adoraris in cælis? Lactere focillaris, qui ipse es cibus Angelorum: vilibus involveris pannis, qui cælum stellis adornas, & Sanctos tuos stolis vestis aureis.

DE IN-
CARNAT
ET VITA
CHRISTI

R

Jam

DEIN-
GARNAT
ET VITA
EMRITI.

4.
Circum-
cifo.

5.
Herodes
adhuc in
fante per-
sequitur.

6.
Christi
pueritia
vsque ad
annum
duodeci-
mum.

7.
Obedien-
tia.
Matth.
23.

Jam octo vix bene dies imple-
verat dulcis Jesus, & infantilem
ac innocentem pro nobis fudit
Sanguinem suum, ac velut pec-
cator, legique obnoxius, secun-
dum legem circumcifixus est.

Et nec in sacrâ infantia ipsius à
teneris membris ejus cruenta ho-
stium manus abstinuit. Vix dum
enim natus erat, & adhuc inter
castissima jacebat brachia dulcis-
simæ Matris, suaviter quiescens
in materno illius pectore, a vide-
que sugens virginea illius ubera,
necdum cuiquam verbum dixe-
rat; & jam crudeles ac impii ho-
mines quærebant animam ejus,
ut perderent eum. O amabilis Je-
su! quàm citò insurrexerunt ad-
versum te iniqui hostes tui: Nem-
pe cum ætate ipsâ crevit tecum
afflictio.

Jam ut ejus pueritia religionis
exemplar & speculum esset vir-
tutum, non secutus est sæculi va-
nitatem, non solatium ullum, aut
animi remissionem expetiit in
ludis puerilibus, vel fabulorum
hominum consortiis & conven-
tulis; sed in templo cultuque &
famulatu Patris sui inventus est
in Doctorum medio, audiens &
interrogans homines, ipse qui
Patris est sapientia, scientiarum
Dominus, & Verbum Dei, quod
erat in principio.

Utque formam quamdam ob-
edientia nobis traderet, humili-
ter parentibus suis se submitit,
obediens eis factus, cui cuncta
subjacent elementa, cuique data

est potestas omnis in cælo & in
terrâ.

Deinde ubi plenitudo illi juste
accrevit ætatis, adessetque propè
tempus quo manum ad fortia mit-
teret; manè egressus est in salutem
populi sui, exulavitque ut gigas
ad currendam viam. Et ut excel-
lenter nos virtutem doceret be-
atæ humilitatis, * quæ initium
est & fundamentum virtutum
omnium, innocens Agnus ad de-
uotissimum seruum suum Ioan-
nem Baptistam, peccatoribus pœ-
nitentiæ baptisma conferentem,
perrexit, haud secus quàm si &
ipse peccator esset, ab eoque bap-
tizari perijt, qui nullam vniquam
peccati senserat maculam.

Inde jam in virtute spiritûs ad
eremum abiit: utque nobis cœu
strenuus signifer & dux animum
adderet ad pugnam subeundam,
primus ipse aciem subiit, singula-
re cum crudelissimo hoste nostro
certamen iniens, quem & primo
statim congressu, elisis vniuersis
viribus eius, prostravit. Non ere-
mi solitudinem, non diaboli ten-
tamenta, non famis molestiam,
non asperitatem pœnitentiæ re-
fugit; nec laboris orandi, medi-
tandi, vigilandi eum pertæduit.

Quia verò lumem diuinum,
quod intra ipsum sub modio hu-
manitatis latebat, abscondi
non poterat, lucem cælestis do-
ctrinæ, & sapientiæ suæ, deinceps
propalam lucere permisit, vt
mortales omnes ad fidem illumi-
naret. Cunctis namque illis in lo-

8.

Adoles-
centia,
vsque ad
baptismū
Ioanni.
Prou. 31.
Habac. 3.
Psal. 13.

Humili-
tas vir-
tutum
funda-
mentū.
Matth. 23.
Marc. 5.
Luc. 14.

9.

Tentatio
in eremo.
Matth. 4.
Luc. 4.

10.

Labores
in Euan-
geliopra-
dicando,
& mira-
cula, etiam
apud
obscu-
ros.
Luc. 11.

cis

DE IN-
ORNAT
ET VITA
CHRISTI

cis degentibus regnum Dei annuntiavit, doctrinam miris confirmans operibus ac portentis: cunctisque debilibus & malè affectis divinam potentiam suam declarans, nec ulli denegàs benignissimam pietatem suam, quò cunctos lucrifaceret, & sanaret omnes. At verò intellectus multorum hominum obcæcatus erat: qui eum non cum amore exceperunt vt saluatorem suum, sed potius cordibus ab eo auersi sunt, tamquam à seductore & impostore maleuolo, simulque doctrinam eius contempserunt, opera calumniati sunt, miracula despexerunt, ipsumque, quem amare & venerari debuerant, iniquissimè accusarunt odio habuerunt, persecuti sunt, & blasphemauerunt dicentes: Nò est hic homo à Deo: dæmonium habet: seducit turbas: potator est vini, & amicus publicanorum. * Neque tamen agnus mansuetissimus sacrum os suum aperuit ad conquerendum & murmurandum; sed cuncta modestissimè sustinuit, omnemque injuriam, vilipensionem, còtemptum, & ignominiam pro nobis libentissimè pertulit, seipsum exhibens totius sanctitatis & perfectionis exemplar.

11. Omnis ejus vita, cunctaque operatio, lux quædam & manu ductio nobis fuit ad virtutem & veritatem. Itaque si quâ in re dubitare te contingat, protinus sanctissimam vitam Salvatoris, ceu speculum quoddam lucidum con-

templare. In hac namque admirandam abstinentiam, veram obedientiam, profundam humilitatem, voluntariam paupertatem, ineffabilem puritatem, summam patientiam, immobilem longanimitatem, constantem perseverantiam, & incomprehensibilem invenies charitatem. Sed & eam, quâ maximè indigemus, abundè hic reperies infinitam benignitatem & misericordiam: * imò & quascumque virtutes in corde tuo meditari queas, in hac ceu in tabulâ descriptas manifestè deprehendes. Reverà amabilis Jesus liber est, quem Propheta vidit scriptum intus & foris: quandoquidem omnis & externa & interna vita ejus, spiritualibus doctrinis & virtutibus abundat. Et certè, quisquis hunc librum bene terit, & cum Propheta comedit, dulcis erit in ore ejus instar mellis.

Qui igitur Deo placere, ejusque dulcedinem gustare cupit, vitam & passionem Christi diligenter attendat, ac perfectissimas illius virtutes contempletur, imiteturque. In solitudine, in hominum frequentia, & ubicumque est, hoc sibi speculum proponat, atque ad ipsum internos oculos amanter ac placidè convertat, piis sanctisque cogitationibus cunctas cogitationes noxias ac vanas è corde suo expellens, sicut clavus clavo pellitur. * Etiam si externis negotiis & exercitiis debeat occupari, nihilominus amabilem hanc

* Vita Christi est liber cò quo omnia nobis necessaria discimus. Ezech. 2 Apoc. 5

Ezech. 2

12.

Vita Christi nobis diligenter contemplanda.

* Etiam in negotiorum hujus

IN- incarnati Filii Dei imaginem a-
CARNAT nimæ suæ impressam servare stu-
ET VITA deat quantum commodè potest.
CHRISTI Si comedit, & impedimentum
faculi, nullum patitur, buccellas amoro-
utilis, so ac fervido Domini Iesu San-
medita- guini intingat. Si bibit, potum
tio vitæ suum ab illo benedici, aut se ex
I E S U Christ. facris ejus Vulneribus potari co-
Christi. gitet. Si dormit, super cor illius

Et ob-
ferua
proxim
dulcissi-
mâ re-
cogitan-
di vitâ
Christi
Domi-
ni, inter
varia o-
pera vl-
tæ no-
stræ.
13. Planè, proxima purissimaque
ad Deum pertingendi via hæc est,
ut quis cum ingenti amore & gra-
titudine Salvatoris intra se con-
versationem passionemque cir-
cumferat, atque illam moribus
& vitâ intus ac foris exprimere
curet, attentè considerans in quo
culpabilis, & vitæ Dominicæ di-
spar sit, ut suis imperfectionibus
ex dilectione pro qualicumque
mortis Christi cōpensatione mo-
ri conetur; & quia foris pro Chri-
sto animam ponere jam necessitas
nulla indicit (quod ex vehemen-
tissimo Divinitatis amore sanctos
Martyres fecisse legimus) saltem

13.
Est enim
secura
semita
ad felici-
tatem.

voluntari delectationique pro-
priæ intus & foris renuntiare di-
scat. Hoc enim Deo præ omnibus
quæ ipse à nobis requirit, per quâ
gratissimum est. Nec dubium est,
quin ille per hanc viam gradien-
tes, benignè post mortem recep-
turus sit in cælum gloriamque
sempiternam. * Sed & in hoc
exilio fortè perducet ac provehet
eos ad occulta felicissimaque Di-
vinitatis suæ susurria: quibus a-
lioqui percipiendis, nemo securè
se applicat. Neque enim aliquis
ad contemplationis quietem tutò
adspirat, nisi viâ istâ gradiatur.
Nam Christi Divinitas in illius
humanitate abscondita est, & hu-
manitas via quædam & jantia est
pertingendi ad Divinitatem, sicut
ipse Christus testatur, dicens, *Ego*
sum via. & rursum: *Ego sum ostium:*
per me si quis intreierit, salvabitur,
& ingredietur in Divinitatem, &
egredietur in humanitatem me-
am, & utrobique pascua æternæ
viriditatis, pulchritudinis, atque
felicitatis inveniet. Itaque dili-
gens imitatio incarnati Filii Dei,
& humanitatis ejus imago * per
meditationem atque amorem be-
ne impressa animæ, solet tandem
ipsam animam in indepitam, &
formam nesciam, in eloqui-
lemque Divinitatem
subvehere.

* Nemo
per aliâ
viam tu-
tò ad
altissi-
mâ hu-
ius vitæ
contem-
platio-
nè per-
ueniet,
quàm
per vitæ
Christi
medita-
tionem.

Ioan. 14
Ioan. 10

* Ecce
imago
mystica
vitæ
Christi
per me-
ditatio-
nem im-
pressa
animæ.

EX D. IOANNE RVSBROCHIO.

Cur Deum incarnari voluerit & pati.

1. Amor DEI incarnationis beneficium nobis immerentibus consultit.
2. Quam cito pro nobis passus est Christus, & quam perseveranter.
3. Mortuus est, ut mundum à peccato redimeret.
4. Vita Christi speculum est & norma vita nostra.
5. Liber est doctorum pariter atq; indoctorum.

1. Beneficium Incarnationis ab amore divino profectum. Ioan. 1. Luc. 2.

Phil. 2. * Incarnatio Dei Deum non minora vit, sed hominē nobilitavit.

Ioan. 1.

BENIGNISSIMVS Pater noster cælestis sic dilexit nos, ut unigenitum Filium suum sibi consubstantialem nobis daret. Misit eum in mundum: & ipse Dei Filius operatione Spiritus sancti factus est homo propter nos. Eramus ob originalis peccati reatum perditī, & è paradisi sedibus depulsi: at ille, purissimo nostri victus amore, naturam nostram, in imum usque inferni damnatam relegatamq; & à Deo maledictā, in se recepit, ut pro nobis satisfaceret, nosq; Deo reconciliaret, & revocaret ad regnum suum cæleste. Seipsum quidem humiliavit, nos vero exaltavit supra omnia à se cōdita. * sed quamvis sese humiliaverit, ac nostri similis mortalis, & omnium nostrūm frater factus sit, non tamen pristinam amisit dignitatem. Nam assumpsit quod non erat, manens quod erat: mansit enim Deus, & homo factus est. Induit se omnium nostrūm humanitate, tamquam

si Rex quispiam vestibus servorum suorum se induat. Reverà Rex Regum & Dominus dominantium est, cui iure omne genu curvatur, & cuius regni nullum neque initium, neque finis est.

Propter nos ab ipso statim nati-
vitatē suæ exordio pati cœpit, puta frigora, paupertatem, circum-
cisionem in quā suum fudit Sanguinem, & fugam in exterarum regiones. Matri virgini & Joseph nutritio humiliter servivit. Famem, sitim, probra, contemptum, & indigna Judæorum verba atq; opera pertulit. Vigiliis & jejuniis vacavit, ab hoste tentari voluit, subiectus omnibus fuit. Grandi cum labore pedes huc illucq; regionatim & oppidatim discurrebat, sermō admodū ac strenuè regnum Dei annuntians, ac Judæis Evangelium prædicans. Et licet ipse tamquam præcipuus amicus salutem eorum quæreret, ab eis tamen captus est & proditus, irrisus, conspuratus, flagellatus, cæsus, spinis coronatus, spre-
tus, iniquis & falsis testibus oppressus, atque damnatus. Ac deinde cum ingenti dolore crucem ipse suam ad Calvarie montem detulit: ubi vestibus omnino nudatus suis, sub totius orbis aspectu, ignominiam, cruciatum frigusq; perpeffus est. Etenim nudus erat, & vulneribus usquequa-

Ita. 48.

2.

Christus pro nobis cito passus incepit, & diu pati sustinuit, vivens in laboribus, & doloribus à juven-tute sua. Psal. 97.

DE IN-
CARNAT
ET VITA
CHRISTI

que confectus, & cælum frigidum erat atque asperum. Mox obtusis clavibus affixus ligno crucis, dirè distendebatur, adeò ut venæ illius disrumperentur. Deinde elevatus cum cruce, cum ea in petram excisam mittereretur, totus quassatus est. Invidi Judæi, qui horridis clamoribus antè vociferati fuerant, Crucifige, crucifige eum, etiam impias blasphemias evomuerunt in illum cum penderet in cruce. Sed ipse Patrem invocans dicebat, Pater ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt. Tandem capite inclinato mortuus est, atque ita debitum nostrum dissolvit.

LUC. 23.

IOAN. 19

3.

Redemptio mundi à peccato per mortem Christi. Philip. 2.

Volebat Pater ulcisci peccatum mundi secundum iustitiæ rigorem: ideoque Filium suum pro peccatis nostris neci dedit, & Filius ad mortem usque illi fuit obediens: sanctus autem Spiritus opus illud charitate consummavit. Itaque Filius Dei suam mortem nos restituit libertati, & pretioso Sanguine suo in conspectu Patris sui nos mercatus est, ac pro nobis satisfecit: ita ut per illius mortem nos vitam adepti simus. O incomprehensibilem Dei erga nos charitatem! Ipse qui est altissimus, abjecit & humiliavit sese, nos autem extulit: sese pauperem, nos divites fecit: se contemni passus est, & nos honore affecit. Nobis datus est, nobis vixit ac inservivit, nos instituit ac redemit.

4.

Vita Christi

Idem Dominus Jesus speculum nostrum ac regula nostra est,

secundum quam exigere debemus omnem vitam nostram. Erat humilis, mansuetus, patiens, misericors, plenus gratiâ, benignitate ac fidelitate, obediens, religiose ac voluntatis, ac innocens. Exhibuit sese abjectum infra mortales omnes. Flexis genibus Deum & Patrem suum adorabat, & sese altissimæ ejus potentiæ summâ cum reverentiâ ac veneratione submittebat, amantissimamque fide & benevolentiam ad quasvis tam corporales quam spirituales mortaliū omnium necessitates inclinabat. Cunctis paratissimus erat, quacumque sive foris sive intus detinerentur miseriam, tamquam communis orbis minister.

Planè vita ejus Christianorum omnium liber est, quem, ubicumque simus, nobiscum circumferre, & passionem mortemque illius acerbissimam in nostrâ memoria absque ullâ oblivione retinere debemus: ita ut summa dilectio & fidelitas ejus corda nostra delectatione atque amore afficiat, & sanctissima vita illius in amantibus animabus nostris semper recondita sit. Hæc enim cibus noster sunt, quibus assidue vesci possumus. Hic liber doctis & indoctis, perfectis atque imperfectis, qui Deo placere cupiunt, communis est: cui quotquot vitam suam accommodant & conformant, dicent fidenter Domino in die iudicii: Domine, tibi placere, tibi perenniter vivere ac famulari concupivimus. Itaque Christus Jesus

vita nostræ gulo est.

5. Liber in quo equè studeat possint indocti atque doctissimi.

eos

MARGARITUM SPIRITUALE. II

eos in perpetuam gloriam ipsi claritate suâ superuestiet, dona-
ab origine mundi præparatam se- bitque eis sui fruitionem, & inef-
cum abducat. Ostendet illis glo- fabilem lætitiã atque exulta-
riosam faciem suam sole incom- tionem, sine fine mansuram.
parabiliter splendidiorẽ, & eos



HLUDOWICI BLOSII
MARGARITI
SPIRITVALIS
PARS SECUNDA,
SIVE
EPITOME VITAE
JESU CHRISTI
EX
QUATVOR EVANGELISTIS
CONCINNATA.



MONOTΕΣΣΑΡΟΝ, sive ex quatuor Evangelis unam
vitæ & mortis CHRISTI Domini narrationem, ad ma-
gnam Evangelicæ Historiæ lucem, quam alii Quadrigam,
alii Concordiam, alii Harmoniam, alii Consensum Evan-
gelistarum appellant, ante Blossum concinnaverunt Theo-
philus, Tatianus, Ammonius, Augustinus, & alii citati à
R. P. Ioanne de la Haye Servio, in Triumpho veritatis ordi-
nati Evangelii quadrigæ inverte, Admonitione ad Lectorem: post Blossum multi,
qui passim manibus teruntur, Evangelicam istam concordiam Imaginibus, Com-
mentariis, Meditationibus, Patrum sententiis illustraverunt. Cum Blossio vixit
Episcopus Gandensis Cornelius Iansenius, & celeberrimam illam Evangelicam
Concordiam scripsit, quam Cardinalis Baronius Tomo 1. Annalium in Historiã
Vitæ, Mortis & Resurrectionis Christi toties citat & laudat.

CA.